

Interview

Meester Anne ten Brink: Verteller van het Oude en 'steentjeszoeker'

Door Miranda de Wit

Achterin de tuin rond zijn huis in Zuidlaren heeft Anne ten Brink, DPV-lid sinds jaar en dag, een werkplek ingericht. Tussen een stoel, waarvandaan de kat – Miss Kitty – hem kan gadeslaan, en een liggende boomstam, ligt een berg vuursteenknollen. Die vuursteenknollen komen overal vandaan en worden door Anne, gezeten op de boomstam, bewerkt tot vuistbijlen. Dat hij daar inmiddels aardig bedreven in is, bewijst een tweede plek bij het Vuistbijl Kampioenschap dat jaarlijks wordt gehouden bij het OERMuseum in Diever. Samen met Ernest Mols heeft hij tegenwoordig ook een kleine onderneming: *Archeoflint. Meesters in het bewerken van vuursteen*. De heren geven onder meer demonstraties en workshops vuursteenbewerking.

Het is niet moeilijk de archeologische periode te raden waar Anne het meest in geïnteresseerd is: de Steentijd. In de loop der jaren heeft hij duizenden vuurstenen artefacten verzameld, de kasten thuis puilen uit van de vondsten. Al jong werd hij gegrepen door het verleden, onder meer door de fantastische verhalen die hij op de lagere school tijdens de geschiedenislessen hoorde. Toch werd het geen studie geschiedenis voor hem, maar koos hij voor het basisonderwijs. In 1980, toen meester Anne klas 6 onder zijn hoede had en bij de geschiedenislessen het Neolithicum aan bod kwam, werd het oude vuurtje weer opnieuw aangewakkerd. De kinderen in de klas hadden veel vragen, meester Anne dook in de materie en werd ook zelf steeds meer gefascineerd door deze periode. Deze fascinatie resulteerde erin dat Anne met de kinderen bijvoorbeeld zelf potten ging bakken, vuurtjes ging stoken en op de akkers vuurstenen ging zoeken. En niet alleen met de kinderen, ook zelf was Anne steeds meer op de velden en akkers te vinden.

Ook nu probeert Anne in de klas extra tijd en aandacht aan de prehistorie van Nederland te geven, met meer verdieping dan de lesstof tegenwoordig heeft, door bijvoorbeeld het vertellen van mooie verhalen en het laten maken van werkstukken. In het klaslokaal is standaard een deel van zijn collectie steentijdvondsten aanwezig, om de verhalen te illustreren.

Gaandeweg verschoof de aandacht van Anne ook naar het Meso- en Paleolithicum, mede dankzij het contact met Jaap Beuker, en vandaag de dag mogen we Anne rustig een steentijd-deskundige noemen. Vooral de manier waarop mensen afhankelijk waren van en overleefden in de natuur voordat de landbouw zijn intrede deed interesseert hem mateloos. Met een groep mede-'steentjeszoekers' wordt er nog ieder jaar naar Dreisdorf in Duitsland afgereisd om een paar dagen paleolieten te zoeken (net een schoolreisje!) en aan het veldwerk van het neanderthaleronderzoek te Peest heeft Anne letterlijk zijn steentje bijgedragen.

Maar ook jongere archeologische perioden hebben Anne's aandacht. Als zowel vrijwilliger als professio-

nal (in een tijd dat hij even geen 'meester Anne' was) heeft hij aan een groot aantal verschillende opgravingen deelgenomen. De vraag aan welk onderzoek hij de beste herinneringen heeft is een lastige: dat zijn er vele.

De opgravingen te Midlaren met bewoning uit de late prehistorie t/m de Middeleeuwen, het onderzoek naar de laatmiddeleeuwse Hof te Kalteren bij Diever, het IJzertijdurnenveld bij Dwingeloo, het onderzoek naar de Brons- en IJzertijdbewoning te Borger-Daalkampen: het was allemaal even mooi. Los van de archeologie maakt vaak de sfeer binnen het veldteam dat een opgraving je (positief) blijft.

Verteller van het Oude op de Eufraat

Een bijzonder verhaal betreft Anne's betrokkenheid bij het onderzoek te Nemrud: een religieus centrum op één van de hoogste bergen van het Taurusgebergte in het zuidoosten van Turkije. Op de Nemrud ligt het wereldberoemde grafmonument van koning Antiochos, uit de 1e eeuw v. Chr. In 1999 las Anne een krantenartikel over restauratieplannen van de berg en dacht: daar moet ik eens kijken. Zo gezegd, zo gedaan en om een lang verhaal kort te maken werd Anne secretaris van de International Nemrud Foundation (INF) en was hij betrokken bij het indienen van een aanvraag bij de Turkse overheid voor zowel restauratie van, als archeologisch onderzoek op de berg. De aanvraag werd gehonoreerd en de jaren daarna was Anne ieder jaar een paar maanden op de Nemrud te vinden om daar archeologisch onderzoek te doen. Hoewel het onderzoek al lang geleden is, reist Anne nog vrijwel ieder jaar af naar Turkije om de vrienden die hij daar heeft gemaakt op te zoeken. Het beheer van de website van het INF resulteerde op den duur in Anne's eigen, Nederlandse versie: De Verteller van het Oude (www.vertellervanhetoude.nl). Zijn werkzaamheden breidden zich naast verhalen over de Nemrud ook verder uit: voor lezingen over de prehistorie van Nederland, het determineren van vondsten, excursies en (natuurlijk) geschiedenislessen op scholen kunt u ook bij De Verteller van het Oude terecht!

In de huidige coronatijd geeft meester Anne vanuit huis online les aan zijn kinderen. Na de verplichte lesstof vertelt meester via de webcam vaak nog een verhaal over vroeger, voor wie dat nog wil horen. Reken maar dat bijna niemand van de kinderen dan zijn of haar computer uitzet.